

styrke, som virker præventivt, så der ikke kommer så mange voldsofre.

Det er fuldstændig omkostningsfrit at komme med en lind strøm af beslutningsforslag, når man ikke vil tage det ansvar, der hedder at finansiere dem.

Jeg kan sige til fru Anne Baastrup, at vi selvfølgelig vil være med til at tage nogle af de her meget, meget relevante pinde i forslaget i forbindelse med 2005-finanslovforhandlingerne og få dem gennemført. Om det lige præcis skal være i skikkelse af det her, vil jeg ikke lægge mig fast på nu.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu er det jo ikke mere end en halv times tid siden, at vi måtte konstatere, at Dansk Folkeparti, som havde meget sympati for voldtægtsofre, ikke stemte for et beslutningsforslag om støtte til voldtægtsofre.

Da hr. Per Dalgaard i B.T. sagde, at hr. Per Dalgaard fandt, at det var meget, meget vigtigt at støtte voldsofre, fremsatte jeg som konsekvens det her forslag. Vil hr. Per Dalgaard være med til at gennemføre det her helt eller delvis med virkning fra den 1. januar, således at man også i offentligheden kan se, om hr. Per Dalgaard rent faktisk prioriterer voldsofre?

Eller kan vi endnu en gang se, at når hr. Per Dalgaard eller hr. Per Dalgaards partifæller forlader finanslovforhandlingerne, har man ikke på noget tidspunkt rejst spørgsmålet om støtte til voldsofre? Hvis det bliver tilfældet, synes jeg, at hr. Per Dalgaard skulle skamme sig, næste gang han går ud og siger, at han støtter hjælp til voldsofre.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg ved ikke, om fru Anne Baastrup direkte refererer til det, som hr. Peter Skaarup omtalte tidligere, f.eks. i forbindelse med beslutningsforslag nr. B 82, som SF har fremsat bl.a. sammen med Enhedslisten, hvor der netop er en række pinde, som er meget relevante, men som jo koster penge. Det er f.eks. en fortsættelse af konfliktråd, som jo er noget af det, vi ikke ville tage med i forbindelse med politiforliget. Men vi kan sagtens blive enige om, at sagsbehandlingstiden skal ned.

Jeg kan igen sige til fru Anne Baastrup, at vi gerne vil være med til at se på de her forslag, og

vi vil være positivt indstillet over for at tage nogle af de her pinde med i forbindelse med de kommende finanslovforhandlinger. Jeg kan godt love, at vi vil kæmpe for, at der bliver tildelt voldsofre betydelig større opmærksomhed, end man har gjort hidtil. Om det så skal være på bekostning af nogle af de midler, der skal tildeles fængslerne til resocialisering, tør jeg ikke sige. Der skal i hvert fald ofres betydelig mere på voldsofre, det er helt sikkert.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu nærmer vi os noget, for nu får hr. Per Dalgaard jo chancen for at lade handling følge ord. I B 82, som ligger i Retsudvalget nu, har vi jo mulighed for at forhandle, sådan at vi kan få sat årstallet 2005 ind. Så har hr. Per Dalgaard mulighed for at tilslutte sig det ganske glimrende forslag om voldtægtsofre. Det samme kan vi gøre med støtten til voldsofre.

Hr. Per Dalgaard har altså muligheden for allerede nu at tilkendegive, at han alvorligt mener det, han siger i pressen om, at både voldtægtsofre og voldsofre skal støttes.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg mener jo nok, at problematikken i forbindelse med det beslutningsforslag, der ligger i øjeblikket i Retsudvalget, B 82, hænger lidt sammen med, at der skal findes midler til det i 2005-finanslovforhandlingerne. De er jo ikke i gang endnu, og derfor synes jeg ikke, at man kan sige, at det er det, vi vil, for det bliver måske kun til halvdelen af det forslag. Jeg synes egentlig, at man bliver nødt til først at have finansieringen på plads.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til hr. Per Dalgaard: Netop fordi forhandlingerne ikke er gået i gang endnu, er der jo al mulig grund til at sige fra Dansk Folkepartis side: Ja, vi mener det alvorligt, som vi går ud og siger i pressen; det mener vi også, når det kommer til forhandlingerne herinde.

Jeg er helt sikker på, at både voldtægtsofre og voldsofre rundt omkring i landet vil være glade, hvis blot en del af det her kommer igennem, hvor Dansk Folkeparti bagefter kan gå ud og sige: Ja, vi hjalp med at få det her gennemført til stor glæde for ofrene.